

Pojišťovací agent

Abstrakt

Tématem práce je pojišťovací agent, jakožto jeden z typů pojišťovacích zprostředkovatelů podle zákona č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí. Zprostředkování pojištění je poměrně aktuální téma, které je v současnosti často diskutováno, zejména s ohledem na novou směrnici upravující distribuci pojištění a její implementaci do českého práva. Práce nejenom popisuje stávající právní úpravu, ale snažím se uplatnit i své profesní zkušenosti se zkoumanou problematikou a v relevantních případech uvést vlastní názor k ní.

Práce je rozdělena do devíti kapitol, včetně úvodu a závěru. Po úvodní kapitole následuje kapitola pojednávající o vývoji právní úpravy, jak na české, tak i na unijní úrovni.

Následně je práce zaměřena na samotného pojišťovacího agenta, kdy je nejdřív podaná jeho definice, podmínky pro zápis do registru pojišťovacích zprostředkovatelů a jsou probrány i konkrétní podmínky činnosti pojišťovacího agenta se speciálním zaměřením na povinnost pojišťovacího agenta jednat s odbornou péčí. Vzhledem k tomu, že činnost pojišťovacího agenta neexistuje izolovaně, ale je regulována i dalšími zákony, jsou v kapitole 4 zmíněné některé z nich. Jedná se především o problematiku ochrany osobních údajů, AML/CFT apod.

Pátá kapitola je věnovaná podmínkám odpovědnosti pojišťovacího agenta za škodu, šestá pak dohledu nad činností pojišťovacího agenta, který vykonává ČNB.

Závěrem je podáno krátké srovnání se dvěma vybranými cizími právními úpravami – v rámci Evropské Unie je to slovenská právní úprava, mimo Evropskou Unii je práce zaměřena na Švýcarsko.

Předposlední kapitola je pak věnovaná výhledu do budoucna, konkrétně IDD a její implementaci do českého práva.

Vzhledem k tomu, že se profesně věnuji mj. smluvním vztahům mezi pojišťovnou a pojišťovacími zprostředkovateli, snažila jsem se práci na vhodných místech doplnit poznatky ze své praxe. Jedná se např. o poukázání na vybraná rozhodnutí (především) ČNB, ale i soudů,

příp. finančního arbitra, ale též o vlastní názory na přednosti či nedostatky zkoumané právní úpravy.

Cílem práce nebyl jen popis stávající právní úpravy, ale pokud možno poskytnutí přidané hodnoty spočívající v poukázání na to, jakým způsobem je tato právní úprava v praxi prováděna. Domnívám se, že zamýšlený cíl byl v práci dosažen. Z tohoto hlediska považuji za nejhodnotnější kapitoly 3.6.3.3 a 3.6.3.4 pojednávající o odborné péči, ve kterých jsou rozebírána vybraná rozhodnutí ČNB, ze kterých je patrný přístup ČNB ke zkoumané problematice, a kterými se mohou pojišťovací agenti inspirovat při nastavení pravidel pro výkon své činnosti. S ohledem na omezený rozsah práce jsem nepopsala všechny možné aspekty činnosti pojišťovacího agenta (chybí např. část, která by se věnovala sjednávání pojištění prostřednictvím internetu či telefonu), přesto jsem toho názoru, že práce může sloužit jako východisko pro hlubší zkoumání rozebírané problematiky.

Klíčová slova: agent, zprostředkování, pojištění